

zřetelem na osnovu občanského zákona". Pan dr. Josef Možuta promluvil ve své, přes hodinu trvající přednášce velmi výstižně o historii výměnku, o právní konstituci výměnku podle různých komentátorů, poukázal na rozdíl mezi právní konstrukcí výměnku v zemích východních a západních, o teoriích výměnku v jednotlivých zemích a o úpravě výměnku de lege lata. Přednášejícímu poděkoval pan předseda odboru notář Jan Krajčů za velkou práci, kterou věci věnoval. V debatě, jež se rozvinula, promluvil pp. kol.: dr. Vaváček, dr. Janátka, kol. Macas zejména o poplatkové stránce výměnku. Pan dr. Možuta bude pokračovati ve své přednášce v lednové schůzi. Přednáška uveřejněna bude v „Českém Právu“.

Při této příležitosti jest nutno poukázati na velmi slabou účast na přednáškách, zejména ze řad kol. kandidátů, a výbor žádá jak pány notáře, tak i pány kandidáty notářství, aby se schůzi odboru zúčastnili.

V prosinci se pravidelná schůzka nekoná vzhledem k svátkům vánočním. Příští schůze koná se poslední sobotu v lednu 1936.

Dr. K.

Při schůzi sborů všech notářů v obvodu notářské komory v Brně, konané dne 10. listopadu 1935, byli zvoleni pánové: za předsedu: notář Antonín Tesař v Brně, za členy výboru: dr. František Kroutil, notář ve Vyškově, dr. Jos. Vavrouch, notář ve Znojmě, dr. Josef Mohr, notář v Jihlavě, dr. Emil Javůrek, notář v Brně, dr. Gustav Gregor, notář ve Znojmě, dr. Karel Machač, notář ve Svitavách; za náhradníky: dr. Anděl Váhal, notář ve Slavkově u Brna, Josef Jaroš, notář v Brně, dr. Richard Basch, notář v Brně; za revisory účtů: František Bílý, notář v Moravských Budějovicích, a Ludvík Haas, notář v Ivančicích. Za člena kárného senátu nejvyššího soudu zvolen opět pan notář dr. Josef Vavrouch ve Znojmě.

Osnova zákona o zárukách, depozitech a o zastupování veřejných notářů. Ministerstvo spravedlnosti zaslalo dne 19. listopadu t. r. všem notářským komorám nový elaborát této zákonné osnovy, přepracovaný podle výsledku anket konaných dne 24. ledna, 6. února, 8. dubna a 15. dubna 1935. Loyálně dlužno konstatovati, že ministři referenti projeví plné pochopení pro oprávněné požadavky stavu notářského, takže osnova znamená proti původnímu znění již značný úspěch.

Tak v čl. II. bylo umožněno zřízení kaucí též kauční hypotekou, složení kaucí též ve spátkách, totiž polovici ihned a zbytek ve třech stejných ročních lhůtách, nahrazení kaucí zcela nebo částečně pojistěním, a z objektivního rozsahu ručení bylo vyloučeno kolektivní ručení za zpronevěry. V čl. III. bylo rozšířeno právo notáře přejímati depozita, a při úschovách mimo soudní komisařství byla omezena povinnost ukládati depozita u peněžních ústavů na úschovy přes 3000 Kč, a dispoziční účast a vyrozumívání ukladatele peněžním ústavem omezeny na úschovy nad 25.000 Kč. Kromě toho docíleno osvobození depozitních stvrzenek od poplatků, a zpoplatňování knih depozitních toliko jako notářská repertoria a protestní protokoly. V čl. IV. bylo akceptováno podpůrné ručení blízkých osob provinivšího se notáře, jakož i jiných osob, které nabyly od něho jmění bezúplatným způsobem; v případě přem uloženo důkazní břímě blízkým osobám, nikoliv záručnímu fondu. V čl. V. ve spojení s čl. VII. omezeno kolektivní ručení pouze na veřejné notáře v zemi České a Moravskoslezské, takže jsou proponovány toliko dva záruční fondy, pro zemi Českou a pro zemi Moravskoslezskou. Žádný notář nebude povinen složit do záručního fondu více než jednu pětinu své notářské záruky, tedy částku 10.000 Kč, leč by jmění záručního fondu nestačilo k úhradě nastalých škod. Tato výhrada znamená sice nejistotu v tom směru, že povinnost notářů platiti příspěvky není naprosto určitě limitována, dlužno však přiznati, že nebezpečí náhrad z fondu a tudíž ztenčení fondového kapitálu jest preventivními opatřeními a rezervními, zvýšením kaucí, zavedením prozatímního opatření na jmění notáře v případě objevení jeho zpronevěry a zavedením podpůrného ručení jeho blízkých i jiných osob omezeno na minimum. Podle toho složili ky všichni notáři na příspěvích do záručních fondů: v zemi České 2,670.000 Kč, v zemi Moravskoslezské 1,250.000 Kč. Správním výborům záručních fondů jest dána možnost nahraditi záruční fondy kolektivním pojištěním veřejných notářů proti zpronevěrám. Příspěvky do záručního fondu zaplacené budou srazkovou položkou při všeobecné dani výdělkové. Jmění fondu bude se zvětšovati úroky ze složeného kapitálu, a jakmile fond dosáhne výše ¼ kaucí všech veřej. notářů, k fondu příslušejících, budou se z dalších

přírůstků vraceti příspěvky notářům res'novavším, jakož i dědicům notářů zemřelých, takže efektivní ztráta u každého notáře bude zpravidla jen buď úrok z 10.000 Kč nebo zaplacené pojišťovací prémie. Případné další přebytky budou sloužiti účelům sociálním, především k podpoře nemajetných a výdělků neschopných bývalých notářů a kandidátů notářství, jakož i vdov a sirotek po notářích a kandidátech. V případě potřeby si oba fondy vzájemně vypomohou záplátkou. V čl. VI. poskytnuta velká úleva při úřadování připuštěním zastupování veřejných notářů kandidaty při legalisacích, vidimacích a protestacích, dále při všech úkonech pozůstalostního řízení a při dobrovolných odhadech a dražbách v případech, když notář sám jest jinak zaneprázdněn. V čl. VII. vedle výše již zmíněného obmezení účinnosti čl. V. jen na zemi Českou a Moravskoslezskou byla vyloučena zpětná účinnost zákona, a veřejní notáři ze země Podkarpatské, kteří až dosud podléhají pod pravomoc vrchního soudu v Košicích, byli sloučeni ke spojené veřejnotářské komoře v Bratislavě.

Přes tyto docílené úlevy znamená nová osnova značné břímě pro všechny notáře, a to především zvýšením kaucí, ve většině případů 25násobně, a placením příspěvků do záručních fondů. Citelným zatížením, zvláště v dnešní kritické době, bude i náklad spojený s opatřeními nových pečeti a tabulek v důsledku změny názvu na „veřejný notář“, pořízení nových depozitních knih, jakož i zkomplikování a zdražení manipulační depozitní.

Za to se dostává notářství jen opět upevnění a zesílení důvěry ve stav notářský a naděje, že vláda i zákonodárné sbory v nových zákonech a nařízeních ocení tuto dobrou vůli notářů a obětí, jimi ve prospěch státu a občanstva přinášené, a podle toho rozšíří práva stavu i povolání notářského a poskytnou notářům řádnou ochranu proti konkurenci pokoutníků a příslušníků jiných stavů, kteří podobné jistoty neposkytují.

Osnovou zabýval se výkonný výbor Stálé delegace notářských komor na své první schůzi dne 7. prosince 1935 a po referátu vicepresidenta dr. Ponce, jenž za pomoci jednatelů systematicky seřadil a zpracoval všechny došlé připomínky, a po zevrubném probrání všech jednotlivých bodů usnesl se požadovati ještě doplnění a změny některých ustanovení. Vedle opravy drobných chyb a nedopatření redakčních jest to zejména zkrácení ediktální lhůty při řízení o uvolnění kaucí, přesné vytyčení pojmu veřejnotářského depozita, možnost ukládati depozita ze soudního komisařství i u místních spoličitelů, odstranění denunční povinnosti kandidátů notářství resp. zmírnění trestních sankcí v případě nevykonání téže, přiznání záručním fondům osobního osvobození od daní, dávek a poplatků, a správním výborům jich v příčině jejich výměrů a korespondence od kolků a od poštovního, prodloužení pětileté lhůty ke splacení příspěvku 10.000 Kč do záručního fondu na 10 let, zkrácení pětileté promlčení lhůty pro nároky proti záručnímu fondu na 3 roky, rozšíření zástupčího oprávnění kandidátů notářství na všechny úkony osvědčovací, zejména na překlady a t. zv. civilní protesty, změnu zákonného předpisu platného na Slovensku a v Podkarpatské Rusi tak, aby inventováním pozůstalosti v sídle veřejného notáře prováděl vždy veřejný notář, a uzákonění věkové hranice 75 let, přijaté na anketě v ministerstvu spravedlnosti konané dne 5. dubna 1934, jakož i s ní souvisejících předpisů o sociálním pojištění notářů a opatřeních, toto pojištění přechodně nahrazujících.

Kongres francouzských notářů v Remeši.

L'association nationale des notaires de France pořádá každoročně kongres notářů v různých městech francouzských. Letos svolán kongres ten do Remeše na 17. až 19. června t. r., k němuž pozváni byli i notáři cizozemští, zejména i notářská komora pražská.

Vzhledem k tomu, že předsednictvo komory nemohlo se zúčastniti, poněvadž bylo jinak zaneprázdněno, zaslala komora pražská kongresu omluvný přepis s přáním mnoha zdaru.

Stenografický protokol, který byl nato pražské komoře zaslán, jest velice zajímavý a proto sdělujeme krátký obsah jednání.

Kongres zahájil prezident notářské komory remešské Mě. Chémery a dal přečísti veškeré omluvné přípisy, a to: notářské komory Québecu, federace belgických notářů, notářské komory pražské, federace holandských notářů a notářské komory v Luxemburgu, načež uvítal všechny přítomné delegáty spolků a komor francouzských a belgických, jichž se